

FARNÍ ZPRAVODAJ

Církve československé husitské, farnosti Blansko a Vyškov
pro Boskovice, Brťov, Černou Horu, Křtiny, Lysice, Rájec, Rudici, Skočovou
Lhotu, Vítějeves, Ježkovice, Račice, Rousínov, Ruprechtov a Švábenice

ČERVENEC/SRPEN 2026

ROČNÍK 29

Milí čtenáři a příznivci našeho společenství,

Prázdniny. Od té doby, co člověk přestal chodit do školy, tak už ty prázdniny nejsou to, co bývaly. Ale přece jen. Většinou pro každého jsou ty dva měsíce jiné než zbytek roku.

Čas dovolených, čas na odpočinek či na práci (která se přes rok nestihla), čas pro rodinu či přímo vnoučata na krku (to pak vypadá celý den úplně jinak), horko k nevydržení (pravda, teď už bývá spíš před prázdninami). A také život ve farnosti je o prázdninách trochu jiný. Prostě ty dva měsíce bývají jiné než ten zbytek. Někdy se zdá,

že ani na Boha, modlitbu a duchovní věci nezbyvá tolik času. Nebo přesněji: v tom čase to nebude, toho máme o dovolené přece nazbyt, ale v tom přeházeném programu se vytratí náš stabilní čas a místo na modlitbu, jsou pryč pravidelné duchovní aktivity školního roku a my zjišťujeme, že najít si každý den čas na Boha, četbu Písma či duchovní

rozhovor je pro nás těžké. A přece...

Je ráno, prázdninový den. Nový den. Otevírám oči a už se moje probuzené myšlenky dostávají do plných obrátek; zajít, domluvit, konečně se pustit do něčeho, co se mi vůbec nechce a co nekonečně dlouho odkládám, vyzvednout a pohlídat vnoučata, vyřídit neodkladnou záležitost... Přitom mi před očima defilují moji nejbližší, děti, manžel, přátelé, kolegové z práce, lidé z náhodných setkání, tu a tam se vloudí známé tváře z televize, časopisů... „Díky, Pane, že jsi mi probudil oči...“ A to už, asi spíše automaticky, zapínám

BIBLICKÝ VERŠ NA ČERVENEC A SRPEN:

Mé srdce si opakuje tvoji výzvu: „Hledejte mou tvář.“

Žalm 27

„Hospodina stále před očmi si stavím, je mi po pravici, nic mnou neotřese.“

Žalm 16

Modlitba

Náš Pane,
jsem šťastný, mám volno, jsou prázdniny. Čas pro
Tebe, čas pro sebe. Očekávám mnoho – slunce,
oblaka, vítr, vodu, dálky, přátele.

Otevři mi oči pro krásu svého světa, dej mi
pozorný sluch pro hlas stvoření. Děkuji Ti za ty dny
volnosti. Dej, ať nasbírám sílu, abych byl laskavější.

Setkám se s lidmi, blízkými i cizími, děkuji Ti
a prosím Tě, abych jim dovedl naslouchat, abych
se přiblížil jim i jejich světu, abych jim porozuměl,
neboť mám čas.

Dej mi slova a činy, které dávají radost.
Na všech cestách ať je se mnou Tvá láska. Dej, ať
se vrátím domů bohatý zkušenostmi a novou silou.
Amen

rádio, ze kterého směle
vyskakují tváře se svými
přesvědčujícími a zcela
osvědčenými radami a ná-
zory; co jíst, jak hubnout,
který mop mi zaručeně
usnadní práci... a já při sní-
dani naslouchám a sytím
se... „Díky, Pane, že jsi mi

probudil uši...“ Cestou do
zaměstnání mímím hned dvě
nebo snad tři PNS, ve kte-
rých se každý, kdo neodolá
jako já a nakoukne, nechá
zlákat známými, dokonale
upravený mi tvářemi, lá-
kavými titulky, tipy, jak za-
ručeně vyzrát na plevel ve

své zahradě, moly v pytlíku
s moukou, na svého šéfa,
manžela a snad i na sebe,
co je opravdu IN a co zaru-
čeně OUT... A když vydržím
tu přehršel sond a vzhledů
do soukromí „známých
osobností“ a ujištění, že
když si koupím přípravek
XY, zácpa pomine a dostaví
se mladší vzhled, vrhnou se
na mě ke konci mediálního
plátku se svými pronika-
vými očima a pohledem,
který se chce propálit až
na dno mého já, kartárky,
jasnovídky, vědmy se svými
horoskopy. (Písmo sv. tyto
praktiky nazývá ohavností
a zakazuje je provozovat.
Např. 5. Mojžíšova 18,10-
14). „Díky, Pane, že tvé oči
hledí a tvůj pohled zkou-
má všechny lidské syny...“
Žalm 11. A tak, když se
vracím z práce, ze „světa“
domů, a hledám pro sebe,

LITURGICKÝ KALENDÁŘ – 14. AŽ 22. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ

3. 7. Tomáš, apoštol Páně	4. 7. Prokop, opat
5. 7. Cyril a Metoděj, věrozvěstové	6. 7. mistr Jan Hus, mučedník
7. 7. Václav, kněz a arnoštovičtí mučedníci pod obojí	8. 7. Kilián, biskup, misionář a mučedník
11. 7. Martin, Jan a Stašek, husitští prvomučedníci	14. 7. Tomáš ze Štítného
15. 7. Bonaventura, teolog a biskup	18. 7. Alžběta Ruská, mučednice
20. 7. Eliáš, prorok	22. 7. Marie Magdalská
23. 7. Pavel Kravař, husitský misionář a mučedník	25. 7. Jakub Starší, apoštol Páně
26. 7. Jáchym a Anna, rodiče Mariiny	27. 7. Gorazd a jeho druhové, žáci Metoděje
28. 7. Vojtěch z Donína, kněz, a jeho druh, husitští mučedníci	29. 7. Marta, Marie a Lazar, učedníci Páně
1. 8. Jan Milíč z Kroměříže	6. 8. Proměnění Páně
9. 8. Jakoubek ze Stříbra	10. 8. Vavřinec, mučedník
11. 8. Klára z Assisi	15. 8. Marie, matka Páně
16. 8. Bratr Roger, zakladatel Taize	24. 8. Bartoloměj, apoštol
28. 8. Augustin, biskup z Hippa	29. 8. smrt Jana Křtitele

pro tváře, které jsem dnes potkala, pro oči, které se na mě dívaly, odpovědi na jejich otázky, na utrpení, když hledám povzbuzení, pochopí, radu – obličej z časopisů, rádia i televize mlčí... „Pokorně se, Pane, vracím ke tvému Slovu, Slovu, které jediné

je Cesta, Pravda i Život, a děkuji ti, že už tě zase vidím i slyším...“ „Mé srdce si opakuje tvoji výzvu: „Hleďte mou tvář.“ Žalm 27. „Hospodina stále před oči si stavím, je mi po pravici, nic mnou neotřese.“ Žalm 16.

Vaše sestra Marta

SLAVNOST
K PAMÁTCE
MISTRA
JANA HUSA
V RUDICI

Srdečně vás zveme na sváteční setkání k památce 611. výročí upálení mistra Jana Husa.

V letošním roce prožijeme toto slavnostní shromáždění:

V den svátku mistra Jana Husa
v **pondělí 6. července 2026**
v **19:00 hodin**

budou venkovní bohoslužby s Husovou hranicí v Rudici u Boží muky, což je na začátku obce směrem od Olomouce.

Těšíme se, že svoji účastí podpoříte toto tradiční husovské setkání.

Nedělní čaj nebo káva po bohoslužbách v Blansku funguje i o prázdninách!

Každou neděli po bohoslužbách v Blansku vás všechny srdečně zvu na popovídání si o všem, co prožíváme, sdílíme jeden s druhým atd... Rádi vám připravíme čaj, kávu a další dobroty. Sestra Katka bude také otvírat Boží čajovnu.

Díky všem obětavým sestrám, které přinesou buchty a koláče.

Přijďte, každý je srdečně vítán.

Pravidelní účastníci!

Jednání Rady starších

V měsíci červenci se sejdou Rady starších na svém jednání v pondělí 20. 7. a 17. 8.

2026 v 18:30 hodin ve farní kanceláři v Blansku a v **pondělí 20. 7. 2026 v 16:30 hodin** v kanceláři kostela ve Vyškově. Zveme k účasti.

*Bratři Dalimil Ševčík a Patrik Hanáček,
předsedové Rad starších*

Možnost rozhovoru s bratrem farářem

Potřebujete-li probrat nějaká přání, prosby nebo otázky osobně s bratrem farářem, máte možnost si domluvit schůzku vždy po bohoslužbách. Pravidelně je možnost přijít každé pondělí od 16:00 do 18:00 hodin do farní kanceláře, Rodkovského 5 v Blansku. Jinak kdykoliv, ale dejte předem vědět; pokud nebudu v „terénu“, rád Vás přijmu. MK

Liturgický půlrok L.P. 2026 v číslech:

Slavili jsme společně bohoslužby, biblické hodiny, setkání pro děti v klubech Dobré zprávy, spousty hodin příprav ke svátostem, rozhovorů, návštěv a setkání. Také údržba a práce kolem kostelů, sborů a kaplí si vyžádala mnoho hodin.

Svátostný život:

- svátostí křtu bylo uděleno 17 dospělým a 18 dětem
- svatebních obřadů bylo vykonáno 35
- pohřební obřady – v kostelích 6, na hřbitově 2 a v obřadních síních 11

- biřmování se zatím nekonalo
- první večere Páně dospělých 15
- první večere Páně dětí 9
- útěcha nemocným 28.

Děkuji za službu našim kazatelkám, které konají bohoslužby slova, Lidce a Martince. Děkuji za službu Hance při vyučování dětí v náboženství.

Díky za pomoc a službu, mnohdy skrytou a nenápadnou, všem členům Rad starších, kostelníkům, zpěvákům a varhaníkům i hudebníkům. Díky i za finanční obětavost. Moc si všeho vážíme. Děkuje!!!

Bratr Martin

Prosba o církevní příspěvek na rok 2026

Jako každý rok i letos si vás dovoluujeme poprosit o církevní příspěvek.

Hlavním zdrojem příjmů fungování našich farností po hmotné stránce jsou příspěvky těch, kterým na našem společenství záleží, podporují je, protože vědí, že bez hmotné podpory nemůžeme fungovat. Děkuje za vaši pozornost a obětavost. Tento příspěvek by měl dát každý zletilý člen církve, tj. v ní pokřtěný nebo hlásící se k naší církvi.

Dle rozhodnutí církevního zastupitelstva je roční výše církevního příspěvku 700 Kč. Úhradu lze provést v hotovosti přímo po bohoslužbách nebo převodem na bankovní účet NO Blansko 244035648/0300 nebo na

účet NO Vyškov 1560157369/0800. Důležité je, pokud budete posílat církevní příspěvek na účet uvést do poznámky Církevní daň nebo jen CD. Toto je důležité pro správné zaúčtování daně.

NO BLANSKO

NO VYŠKOV

Milý bratře, milá sestro, ohlédněme se společně za událostmi od letošního dubna.

Motožehnutí ve Vícemilicích 2. května 2026

Na začátku motorkářské sezony se koná na Vyškovsku v obci Vícemilice tzv. motožehnutí. Náš bratr farář Martin se tohoto setkání každý rok účastní. Nejprve proběhlo přivítání všech účastníků od pana starosty PhDr. Jiřího Horáka, Ph.D. a organizátorů. Bratr farář setkání zahájil modlitbou

a následně poželhal osobně všem řidičům a rozmanité dopravní prostředky. Od motorů, čtyřkolek, kol až po koloběžky a odrážedla. Milou účastnicí byla holčička, která si na svoji koloběžku jako spolujezdce vybrala šneka.

Vděční motocyklisté

Diecézní pouť do Třebíče

V sobotu 18. dubna jsme se ráno s manželem vydali vlakem do Třebíče, kde se konal diecézní den. Měli jsme obavu, zda trefíme do Přední synagogy, kde pouť začínala bohoslužbou. Byli jsme totiž v Třebíči poprvé. Ale měli jsme štěstí, neboť hned před nádražím jsme potkali dvě známé sestry z Brna, které cestu dobře znaly. Společně jsme došli do cíle. Postupně přicházeli další sestry a bratři, vítali jsme se se známými, vyměňovali jsme si zkušenosti z jiných farností.

V 10 hodin bratr biskup Juraj Jordán Dovala zahájil bohoslužbu slova, posloužil pěkným kázáním, zdůraznil význam židovství a Přední synagogy (dnes sbor naší církve) pro židovskou komunitu do 2. světové války. Po krátké přestávce na malé občerstvení byl čas na probrání některých diecézních záležitostí.

Následoval oběd a po něm komentovaná prohlídka židovského města. Provázel nás pracovník infocentra, který nás seznámil s historií židovského města a komunity v něm žijící, s jednotlivými domy, jak jsme kolem nich procházeli. Prohlídka trvala asi 1½ hodiny, byla velmi zajímavá, končila v Zadní synagoze, která je dnes muzeem židovské kultury. Při zajímavé prohlídce jsme si mohli udělat obrázek o životě tamějších obyvatel.

Po návratu k výchozímu bodu naší cesty, k Přední synagoze, jsme se rozloučili a vydali se na zpáteční cestu domů. Účastníků této pouti bylo asi 40.

Byl to velmi pěkně strávený den, Bohu díky za něj.

Vaše sestra Lidka z Vyskova

Svátek matek 10. 5. 2026

Druhou májovou neděli jsme oslavili svátek matek. Zpívali naši zpěváci, na varhany hrál Vojta a na trubku Martin, Terežka s Honzou na kytary a Zuzka na housle. Krásné a radostné muzicírování neslo zpěv sester a bratří hojně shromážděných v chrámové lodi našeho kostela. Každá sestra dostala k svátku kytičku a malou pozornost. Po bohoslužbách byla pěkná zahradní slavnost, při níž muži obsluhovali ženy. Harmonikářka Liduška nás doprovázela ve zpěvu písniček a mnozí se rádi přidali. Sestra Katka připravila tzv. Boží čajovnu. Nachystala devatero biblických bylin, ze kterých si každý mohl připravit svůj originální čaj a namíchat si jej i s sebou. Krásné májové počasí, příprava, servis, obsluha až po úklid, všechno bylo plně v režii bratrů z našeho společenství. Díky za všechnu službu, takt, dobrou náladu a podporu.

Sestra Terežka

Mám tě rád jako...čaj

Rozhodla jsem se, že je na čase, abych byla nějak platná naší farnosti.

Bratr varhaník, samozřejmě si nepamatuji jméno, měl nápad, že by si lidé mohli namíchat vlastní čaj.

Já jsem už dlouho chtěla vědět, jaké bylinky se v Bibli vyskytují, a tak jsme s pomocí bratra faráře Martina a spolubratra Miroslava vymysleli nápad.

Co kdyby si každý namíchal svůj vlastní čaj z bylinek, které jsou zmíněny v Bibli?

Což o to, nápad je to krásný, ale vůbec jsem netušila, že některé biblické bylinky u nás vůbec nebudou k sehnání.

Tak například do nardu jsem vkládala velké naděje, ale jeho nejbližší kolega v našich končinách je kozlík lékářský...

Také růže v Bibli není růže, tak jak ji známe dnes, ale spíše ibišek syrský...

Nic to nevadí. Na Den matek jsme otevřeli Boží čajovnu.

Děkujeme spolubratru z Brťova, že přinesl i svoje bylinky. Děkuji všem, kteří jste přišli, ochutnali čaj a nějaký si také namíchali. Doufám, že Vám a Vaším maminkám bude chutnat!

Ivánek, který má raději jiné nápoje než čaj, také přišel, protože mě má rád, tak také ochutnal a řekl mi: „Mám tě rád jako...čaj.“ Děkuji moc, Ivánku, ještě nikdy mě nikdo neměl tak rád jako ty.

Doufám, že se nám podaří Boží čajovnu otevřít i na Noc kostelů.

A třeba někdy i v létě, to budou čaje ledové...

Bůh nám všem žehnej.

Sestra Katka

Nanebevstoupení Páně L.P. 2026

40. den po Vzkříšení jsme prožili letos 14. května. Pán nám otevřel mysl, abychom rozuměli Písmu. Požehnané jsme prožili bohoslužby v 17:30 hodin v Dřevěném kostele v Blansku. Na varhany hrál Vojta, na kytary Honza s Terezkou, která také

zpívala chvály. V 19:00 hodin začaly bohoslužby v kapli sv. Rodiny na kopci Paseka v Černé Hoře. Kvůli nepříznivému počasí byly v kapli, a ne venku pod širým nebem. Na bohoslužbách se setkali náš milý bratr Zdeněk z Černé Hory, který oslaví své krásné 94. narozeniny, a setra Marie Poláková z Vyškova, která má 93 let. Bratr Zdeněk je nejstarší muž, který pravidelně navštěvuje každé bohoslužby. Sestra Maruška je pravidelnou účastnicí bohoslužeb ve Vyškově. Za každého počasí, každou neděli a svátek. A tak je nám dohromady na fotce 235! Pán nás ochraňuj a naplňuj Duchem svatým.

Bratr farář Martin

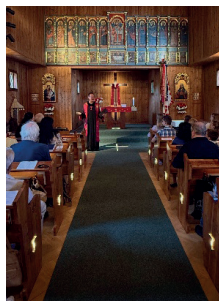
Svatodušní nověna L.P. 2026

V úterý 19. 5. 2026 jsme při biblické hodině poděkovali Pánu Bohu a popřáli našemu milému oslavenci bratru Zdeňku Laitovi k jeho krásným 94. narozeninám. Je vůbec věkem nejzkušenějším a pravidelným účastníkem každé biblické hodiny a do společného studia Písma přispívá cennými, promyšlenými příspěvky. Jako každý rok nás při gratulaci potěšil krásnou básničkou, kterou připravil. Bratr Zdeněk je také nejstarším mužem, který se pravidelně účastní bohoslužeb v kapli sv. Rodiny v Černé Hoře. Ke kapli jej vyveze autem jeho milá manželka Liduška, s níž jsme letos oslavili její krásné 90. narozeniny. Buďte nám oba zachováni. Pán vás oba ochraňuj.

Letošní letnice

V sobotu 23. května 2026 jsme oslavili s naší milou sestrou Marií Tomáškovou z Ježkovic její krásné 90. narozeniny. Po celé čtvrt století byla naší svědomitou

kostelníci v kapli Srdce Páně v Ježkovicích. Vždy upravená a usměvavá Mařenka, její domov i kaple, dokonalý přehled i zájem o dění ve vesnici. Svoji službu předala po 25 letech o generaci mladším. Děkujeme i její obětavé dceři Mírcě, která ráda v naší farnosti pomůže, s čím je potřeba, a roznáší Farní zpravodaj v Ježkovicích. Krásně se o maminku s rodinou starají. Vážíme si velmi takových lidí, jako je naše Mařenka. Vyprošujeme dary Ducha svatého a věříme, že Pán dá i díl zdraví, abychom se společně dále setkávali na bohoslužbách. Na Svato-dušní neděli jsme prožili křestní slavnost dospělých, našich nových sester Anety a Petry. Aleluja

Sestra Jana

Svatodušní pondělí

Druhý den Letnic, v pondělí 25. května, jsme společně prožili bohoslužby nad textem z Janova evangelia 3,16-21. Čtení

z knihy Numeri nás povzbudilo: "Kéž by všichni Boží lid byli prorokové." Ať na nás vloží plnost svého Ducha. Na varhany hrála Martin-ka, během bohoslužeb zpívali čtyři zpěváci sborově biblické písně od Antonína Dvořáka. Krásný duchovní i hudební zážitek i zajímavé podání známých zpěvů. Děti měly během bohoslužeb přímluvné

Zavítalo k nám mnoho návštěvníků na prohlídku kostela, které historií provázeli Evička, Anička, Vladka, Davča, Peťa a Jarek. Většina vystoupala na věž našeho kostela s krásnou vyhlídkou na Blansko. Biblickou čajovnu na farní zahradě připravila a návštěvníky obsluhovala Katka s poutavým výkladem o biblických bylinách. Během bohoslužeb zpíval sbor studentů gymnázia, který měl krásný koncert. Bohu díky, bylo u nás velmi živo. Jsme vděční za všechna milá setkání s příchozími. Kéž najdou další lidé cestu mezi nás.

Bratr Martin

modlitby. Po bohoslužbách měli naši letošní birmovanci svatodušní přípravku. Byl to krásný, Duchem svatým naplněný den a dobrá zkušenost víry.

Sestra Alenka

Noc kostelů 29. 5. 2026

Poslední májový pátek se krásně vydařil. Letošní Noc kostelů provázelo nádherné počasí i skvělí lidé. Tématem byla: „OdvaHa“.

Bratr farář Martin se věnoval tématu v kázání při bohoslužbách. Naši vytrvalosti i odvaze v cestě víry a důvěře k Bohu i ve vztahu k lidem.

Noc kostelů ve Vyškově

Tak jako na více než 1800 místech po celé České republice se i u nás ve Sboru Dr. Karla Farského ve Vyškově v pátek 29. května otevřely dveře kostela při Noci kostelů. V kostele byl pro návštěvníky nachystán bohatý program, který přichystali manželé Hadačovi a manželé Karnatovovi ve spolupráci se ZUŠ Vyškov a ZUŠ Ivanovice na Hané. Návštěvníci si mohli vyslechnout komentované prohlídky budovy bývalé synagogy z úst sestry Lidky Hadačové nebo si mohli připravit „Boží čaj“ z různých bylin zmíněných v Písmu svatém, který připravili Pája a Vláška Karnatovovi. Tento nápad se osvědčil nejen u nás ve Vyškově, kde sklídl obrovský úspěch, ale také v Blansku, kde se objevil již před několika týdny. Od 19. hodiny pak v kostele proběhl i malý koncert Jany Bařínkové a jejich hostů ze ZUŠ

Ivanovice na Hané, přičemž se návštěvníci mohli kochat i výtvarnými díly, jež vytvořili studenti Ivany Burianové ze ZUŠ Vyškov. Mnozí z nás si ale lehce posteskli, že nakolik byl nabitý program, natolik nebyl kostel nabitý návštěvníky. Akce se totiž zúčastnilo jen okolo 100 návštěvníků. V ten den se totiž ve Vyškově konala další významná společenská událost, která žel spoustu lidí oslovila spíše. Budeme ale pevně věřit, že mnozí další si najdou v budoucnu cestu do našeho chrámu Páně, a ty, které jsme v ten den oslovili, jsme v našem kostele neviděli naposledy.

Bratr Jan Kubačák

Slavnost Boží Trojice L.P. 2026

V neděli 31. května jsme společně slavili svátek Boží Trojice. Bylo krásné slunné dopoledne a my v našem kostele prožili soulad s Otcem, Synem i Duchem svatým i mezi sebou navzájem. Symbolicky se tak naplňuje první polovina liturgického roku. Při této slavnosti jsme dětem, které našly tzv. Afikoman při sederové večeři, předali dárečky. Tak jak je vždy řečeno v závěru společného slavení sederu na Zelený čtvrtek. Meduška a Anabelka zvládly se svými rodiči celou večeři až do 22:00 hodin. Proto také společně,

celá rodina Kyzlinková, přijala malou pozornost. Bohu díky za ně. Jak nejlépe poznáváme trojjediného Boha? Tím, že se na nás a skrze nás zrcadlí Jeho vlastnosti. Tím nás dnes povzbudil apoštol Pavel v druhém nedělním čtení. Ať s námi zůstává "Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého."

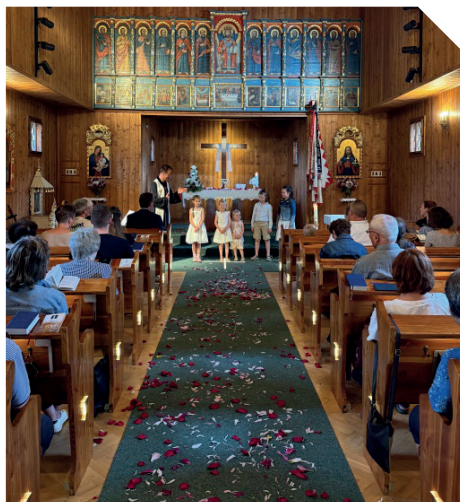
Sestra Lucka

Slavnost Těla a Krve Páně L.P. 2026

Ve čtvrtečním podvečeru jsme se společně setkali venku před naším dřevěným kostelem. Úvodní průvod družiček i mládenečků s "božítelovými" košíčky, bratr farář Martin a farníci. Po úvodní modlitbě před kostelem se rozezněly všechny tři zvony a my jsme za zpěvu písně "Pojď k Spasiteli..." vcházeli do kostela.

Děkujeme za naše nejužší spojení s Pánem v Jeho svátostném Těle a Krvi. S hlubokou pokorou jsme si uvědomovali, co pro nás znamená naplňovat Ježíšovo: "Kdo jí mé Tělo a pije mou Krev, má život věčný." Krásně hráli naši hudebníci, zpívali zpěváci a pestrobarevnost květů umocnila požehnaný čas s Bohem i mezi sebou navzájem. Chvála Pánu.

Sestra Petra

První přijímání večere Páně dětí v neděli 14. června

Od svátečního rána bylo kolem našeho kostela živo. V kostele zkoušeli naši zpěváci a hudebníci. Přicházeli sestry a bratři, děti a jejich kmotři i rodiče. Poprvé s Ježíšem stolovalo devět našich dětí.

V 8:55 hodin se rozezněly zvony ve věži našeho kostela. Děti a rodiče vstupovali průvodem do kostela. V čele šel bratr, předseda Rady starších, Patrik Hanáček, bratr Jirka Forst nesl prapor naší farnosti, na konci průvodu kazatelka Martinka, farář Martin s bratrem biskupem Jurajem. Celé shromáždění zpívalo píseň 117. Po uvítání bratra biskupa předsedou Rady starších zpíval **náš pěvecký sbor** uvítání biskupa. Po společné zpovědi a svátosti Pokání četla rodina Maláskova první čtení z Písma. Maminka Dáša je 26 let naší obětavou varhannicí v Rudici.

Přímluvné modlitby měly děti, každý svoji osobní modlitbu nad jedním z darů Ducha svatého. Druhé čtení četli Simonka Dorazilová a Jirka Forst. Během bohoslužeb zpíval náš sbor několik písní.

Po zpěvu „Požehnaný, jenž přichází k nám jménem Páně...“ byla nejprve zkouška znalostí dětí před přijímáním. Několikrát jsme se i všichni zasmáli.

Následovala samotné první přijímání večere Páně dětmi a celého shromáždění.

Poprvé s Ježíšem stolovali Anička Dorazilová, Mia Nejedly, Neda Roth, Tobiáš

Hlavička, Jan a Michal Maláskovi, Tobiáš Němec, Patrik Pokorný a Kaj Roth. Upřímně Bohu díky za ně!

Při oznámeních měli poděkování bratru biskupovi za rodiče dětí Anička a Honza Hlavičkovi.

Bratru Jirkovi byla svěřena péče o prapor naší farnosti a byla na něj zavěšena nová stuha s věnováním Marcelky a Jirky Forsťových. Na stuze je biblický verš z listu Pavlova Korintským 13, 13.

Po bohoslužbách bylo loučení všech více než 150 účastníků bohoslužeb s dětmi. Krásnou oslavu jsme prožili v setkání po bohoslužbách s bohatým občerstvením.

Chvála Pánu, který byl vprostřed nás a dal se nám poznat.

Ať děti i my dospělí dál rosteme ve víře Bohu k oslavě a nám ke spáse.

S vděčností bratr Martin

Blahopřání sestře Mirce z Ruprechtova

V letošním květnu jsme poblahopřáli sestře Mařence Tomáškové, bývalé kostelnici z Ježkovic.

V červnu naši kostelnici v Ruprechtově, mile sestře Jaromíře Tomkové z Ruprechtova.

Kolikrát přemýšlím a vzpomínám, jak jde čas života, mnohé se mění, ale dobrá přátelství, Bohu díky, pokračují. V roce 1999 jsem stál coby kazatel poprvé za stolem

Páně na bohoslužbách v Ruprechtově. Tenkrát byla naší kostelnicí, která vždy pečlivě připravovala každé bohoslužby, Mirčina maminka sestra Zdeňka Adlerová. Mně bylo 22 let a Zdeňce 75 let... Většina účastníků bohoslužeb byla tenkrát o dvě generace starší já...

Od samého počátku jsme se měli rádi a rádi se setkávali. Na všechny moc rád vzpomínám, co mně do života a služby svojí věrností a laskavostí dali. Jediným stínem je, že v málokteré rodině přirozeně pokračují po rodičích v lásce k Bohu i k naší duchovní rodině děti a vnoučata.

Vím, že Pán Bůh má jen děti, ne vnoučata. Tak stále vytrváváme v modlitbě za duchovní probuzení.

Jedním z věrných a laskavých průvodců po

celou dobu mé již 27leté služby v Ruprechtově je právě Mirka Tomková. Když její maminku Pán povolal k sobě, tak převzala službu péče o přípravu bohoslužeb. Velmi si této služby a vytrvalosti vážím. Mirko, máme Vás moc rádi, Bůh Vám žehnej a k Vaším čtvrtým dvacetinám Vám přeje me Boží pomoc a ochranu.

*Za všechny ruprechtovské farníky
bratr Martin*

Pěstování pravého obecenství

Život v křesťanském společenství je jedním z nejkrásnějších darů, které nám Bůh dal, ale zároveň je to cesta, která od každého z nás vyžaduje vědomé úsilí, trpělivost a ochotu růst. V Bibli čteme, že věřící „*vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se*“ (Skutky apoštolů 2,42). Tento obraz nás dodnes inspihuje a ukazuje nám, že zdravé a silné společenství se nemůže rozvinout samo od sebe. Je to plod Ducha svatého, který však roste skrze naše každodenní rozhodnutí a závazky, které činíme a bereme na sebe. Apoštol Pavel nás proto s otcovskou láskou vybízí, abychom „*usilovně hleděli zachovat jednotu Ducha, spojení svazkem pokoje*“ (List Efežským 4,3). Skutečné společenství v naší farnosti nevzniká tím, že vedle sebe pouze sedíme v lavicích, ale tím, že do sebe investujeme svůj čas, otvíráme svá srdce a učíme se jednat s hlubokou úctou. V dnešním úspěchaném světě, který často podporuje spíše soběstačnost a izolaci, je církev ostrovem, kde můžeme zakusit, co to znamená patřit do Boží rodiny. Pro každého člověka je nesmírným požehnáním vědět, že v těžkých

chvilách života nezůstává sám a že radosti i starosti může sdílet s bratry a sestrami, kteří na něj myslí ve svých modlitbách. Abychom však mohli vybudovat takto hluboké vztahy a pěstovat toto obecenství, musíme projít branou **upřímnosti**. Mnohdy máme tendenci problémy přecházet a ve snaze zachovat jakýsi vnější klid raději mlčíme, i když vidíme, že někdo v našem okolí strádá, bloudí nebo si ubližuje. To ale není projev lásky. Písmo nás učí, že máme „*říkat pravdu v lásce*“ (List Efežským 4,15). Skutečná láska totiž neznámá lhotejné mlčení, ale odvahu mluvit, když je to potřeba, avšak vždy s mírností a pochopením. Jak nám připomíná apoštol Pavel: „*Bratři, upadne-li někdo z vás do nějakého provinění, vy, kteří jste vedeni Božím Duchem, přivádějte ho na pravou cestu v duchu mírnosti*“ (List Galatským 6,1). Upřímnost v církvi nesmí být nikdy zaměňována za neurvalost či tvrdost, není to svoboda kdekoliv a kdykoliv říkat, cokoli nás napadne. Každé naše slovo by mělo být nesenou touhou druhému pomoci, nikoli ho zranit. Nepromyšlená slova mohou zanechat trvalé rány. Když dokážeme překonat

strach z konfliktu a projdeme tímto pomyslným temným tunelem k otevřenosti, naše vztahy se promění a upevní. Zjistíme, že skrze správně zvládnuté neshody se k sobě paradoxně přibližujeme, protože odstraňujeme skryté překážky a stavíme na pravdě. Pro náš osobní život to přináší hlubokou úlevu – už nemusíme nic předstírat a můžeme zažít svobodu ve společenství, kde vládne důvěra a bezpečí.

Tento proces uzdravování vztahů vyžaduje **pokoru**, která je olejem zjemňujícím každé tření. Zatímco pýcha staví mezi lidmi zdi a ničí společenství víc než cokoliv jiného, pokora buduje mezi lidmi mosty a hojí rány. Apoštol Petr nás proto napomíná: „*Všichni se oblecte v pokoru jeden vůči druhému, neboť Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává milost*“ (1. list Petrův 5,5b). Pokora neznámá, že bychom měli sami sebe podceňovat nebo si myslet, že nic neznámáme. Znaméná to prostě, že méně myslíme na sebe a více na druhé a na jejich potřeby. Pavel v listu Římanům radí: „*Mějte porozumění jeden pro druhého. Nesmyslejte vysoko, ale věnujte se všedním službám. Nespolehejte*

na svou vlastní chytrost.“ (List Římanům 12,16). Když dokážeme v pokoře uznat své vlastní slabosti a zároveň jsme trpěliví k chybám druhých, otevíráme tím dveře Boží milosti. Člověk, který se učí pokoře, získává do svého života neobyčejný vnitřní pokoj. Přestává totiž neustále bojovat o své uznání a místo toho objevuje radost ze skromné služby a z toho, že může nechat vyniknout druhého.

Nedílnou součástí života ve farnosti je také vzájemná **zdvořilost a ohleduplnost**. V každém lidském společenství se setkáváme s rozmanitostí povah, názorů i životních zkušeností. Někdy se stává, že jsou nám někteří lidé méně sympatičtí nebo je pro nás jen těžké s nimi vyjít. Právě tito bratři a sestry jsou však pro nás vzácnou příležitostí, jak projevat Kristovu lásku v praxi. Bible říká: „Každý z nás ať vychází vstříc bližnímu, aby to bylo k dobru společného růstu.“ (List Římanům 15,2). Když se snažíme pochopit minulost druhého člověka a nahlédnout, čím vším si

v životě prošel, náš pohled se zjemní. Uvidíme pak nejen to, jaký kus cesty ještě musí urazit, ale především to, jak velký kus cesty už navzdory svým zraněním ušel. V Boží rodině nejsme přijímáni na základě své dokonalosti, úspěchu nebo nadání, ale proto, že k sobě navzájem patříme skrze našeho Pána. Boží slovo nás vyzývá: „Milujte se navzájem bratrskou láskou, v úctě dávejte přednost jeden druhému.“ (List Římanům 12,10). Toto vědomí sounáležitosti dává našemu životu pevný základ a jistotu, že jsme milováni takoví, jací jsme, což zpětně posiluje naši schopnost milovat i ty, kteří to mají v životě těžké.

Abychom toto společenství udrželi živé a pevné, potřebujeme dvě zásadní věci: **diskrétnost a pravidelný kontakt**. Skutečná důvěra roste tam, kde lidé vědí, že jejich sdílené bolesti, obavy a zápasy zůstanou v bezpečí společenství a nebudou se šířit dál jako předmět pomluv. Pomluvy a klepy jsou ničivým jedem, který Písmo

jednoznačně odsuzuje, neboť „*klevetník rozlučuje důvěrné přátele*“. (Přísluví 16,28). Místo mluvení o druhých máme mluvit s druhými a společně se modlit. Zároveň je nutné, abychom se scházeli pravidelně a věnovali vztahům čas. Bible říká: „*Nezanedbávejte společná shromáždění, jak to některým je zvykem, ale napomínejte se tím více, čím více vidíte, že se blíží den Kristův*.“ (List Židům 10,25). První křesťan se scházel denně s radostí a upřímným srdcem. Společná setkání, ať už během nedělních bohoslužeb nebo v menších farních skupinkách, jsou klíčová pro naše duchovní zdraví. Každá hodina strávená v láskyplném společenství nás obohacuje, proměňuje náš charakter a dává nám ochutnat kousek nebe už zde na zemi. Kéž je naše farnost místem, kde skrze upřímnost, pokoru, zdvořilost a věrnost roste pravé Boží obecnství, které přináší světlo a naději do našich osobních životů i do celého světa.

Sestra Alena Mokrá

Poznání a láska

V úvodu si přečteme text, který vznikl v konkrétní historické situaci, ale jeho poselství je nadčasové. Apoštol Pavel zde řeší otázku masa obětovaného modlám, avšak za touto zdánlivě okrajovou otázkou se skrývá téma, které je aktuální v každé době, tedy i dnes: jak správně používat poznání, jak zacházet se svobodou a jak spojit pravdu s láskou.

1. Korintským 8,1-13: *Pokud jde o maso obětované modlám, víme, že „všichni máme poznání“. Poznání však vede k domýšlivosti, kdežto láska buduje. Jestliže si někdo myslí, že něco už plně poznal, ten ještě nepoznal tak, jak je třeba. Kdo však miluje Boha, je od něho poznán. Pokud tedy jde o to, zda se smí jíst maso obětované modlám, víme, že modly ani bohové tohoto světa nic nejsou a že jest jen jeden Bůh. I když jsou tak zvaní bohové na*

nebi či na zemi – jakože je mnoho takových bohů a pánů – my přece víme, že je jediný Bůh Otec, od něhož je všechno, a my jsme tu pro něho, a jediný Pán Ježíš Kristus, skrze něhož je všechno, i my jsme skrze něho. Ale všichni nemají toto poznání. Někteří jsou až podnes tak zvyklí na modly, že jedí toto maso jako oběti modlám; jejich svědomí je nejisté, a proto je poskvrněno. Pokrm nás Bohu nepřiblíží; nejíme-li obětované maso, nic neztrácíme, jíme-li, nic nezískáme. Dejte si pozor, aby se tato vaše svoboda nestala kamenem úrazu pro slabé. Když někdo tebe, který máš poznání, uvidí za stolem v pohanském chrámě, zda tím nepřivedeš svědomí toho slabého bratra k tomu, aby také jedl maso obětované modlám? Jenže tak bude ten slabý tvým poznáním uveden do záhuby – bratr, pro kterého Kristus zemřel! Když takto hřešíte

proti bratrům a ubíjíte jejich slabé svědomí, hřešíte proti Kristu. A proto: je-li jídlo kamenem úrazu pro mého bratra, nechci už nikdy jíst maso, abych nepřivedl svého bratra k pádu.

Ve starověkém Korintu byly pohanské chrámy součástí života. Obětovala se zde zvířata, jejichž maso se pak podávalo na hostinách v chrámech nebo v soukromých domech, také se ale běžně prodávalo na masném trhu. Jedna skupina křesťanů správně chápala, že modly nejsou skuteční bohové a že takové maso samo o sobě člověka před Bohem neposkvěruje. Jiní však měli citlivější svědomí, zejména ti, kteří se nedávno obrátili od pohanství. Když viděli zkušenější věřící účastnit se podobných hostin, mohlo je to duchovně znejistit nebo dokonce svést zpět k jejich starému způsobu života. Proto právě jim bylo určeno rozhodnutí tehdejších představitelů církve – **Skutky apoštolské 21,25:** *„Pokud jde o pohany, kteří přijali víru, těm jsme písemně oznámili své rozhodnutí, že nemají jíst pokrmu obětované modlám, ani krev, ani maso zvířat nezabavených krve, a že se mají vyvarovat smilstva.“* Apoštol Pavel uznává správnost teologického poznání té první skupiny, ale zároveň ukazuje, že samotná pravda nestačí. Proto píše: *„Poznání vede k domýšlivosti, ale láska buduje.“* (1. verš). Neodmítá poznání. Naopak, křesťan má růst v poznání Boha i jeho slova, vzdělávat se. Problém nastává tehdy, když se poznání oddělí od lásky. Pak se stává zdrojem pýchy a nadřazenosti. Křesťanská svoboda nesmí být používána způsobem, který zraňuje nebo pohoršuje druhé.

Vrcholem této úvahy je druhý verš: *„Jestliže si někdo myslí, že něco už plně poznal, ten ještě nepoznal tak, jak je třeba.“* V řeckém originále stojí: *„ei de tis dokei eidenai ti, oudepó ouden egnóken kathós dei gnónai“.* Doslovně: *„Jestliže si někdo myslí, že něco ví, ještě nic nepoznal tak, jak má poznat.“* Důležité je zde sloveso *ginoskó*, které neoznačuje pouze získání informací, ale hlubší porozumění a osobní poznání. Pavel netvrdí, že pravdu nelze poznat. Upozorňuje však, že člověk, který si myslí, že už dosáhl úplného poznání, nepochopil samotnou podstatu pravé moudrosti. Právě poznání totiž vede k pokoře. Čím více člověk poznává, tím více si uvědomuje, jak mnoho toho ještě nezná. Obzvláště to platí při poznávání Boha, jehož velikost nekonečně přesahuje lidské chápání. Povrchní znalost často vede k sebejistotě, zatímco hluboké poznání vede k úžasu a pokoře. Člověk může znát správnou odpověď, a přesto ještě nepoznat „tak, jak je třeba“. Chybí-li mu

láska, trpělivost nebo ochota naslouchat druhým, jeho poznání je neúplné. Pavel tak koriguje lidskou tendenci zaměňovat množství informací za skutečnou moudrost.

Právě zde navazuje mimořádně důležitý třetí verš, který v Českém studijním překladu zní: *„Jestliže však někdo miluje Boha, Bůh ho zná.“* Na první pohled se zdá, že Pavel náhle mění téma. Ve skutečnosti jde o vrchol celé myšlenky. Ve 2. verši mluví o omezenosti lidského poznání. Ve 3. verši obrací pozornost k něčemu mnohem důležitějšímu: ne k tomu, jak dobře známe Boha my, ale k tomu, že Bůh zná nás. To je velká útěcha pro každého křesťana. Naše poznání je vždy neúplné. Můžeme se mýlit, můžeme něčemu nerozumět, můžeme zápasit s otázkami víry. Naše spása však nestojí na dokonalosti našeho poznání. Stojí na Boží milosti. Důležité není především to, že my známe Boha, ale že Bůh zná nás jako své děti. Tato myšlenka je později rozvedena ve třinácté kapitole téhož Pavlova listu, známé kapitole o lásce. Pavel tam píše: **1. Korintským 13,2:** *„Kdybych měl dar prorockví, rozuměl všem tajemstvím a obsáhl všechno poznání, ano, kdybych měl tak velikou víru, že bych hory přenášel, ale lásku bych neměl, nic nejsem.“* Zde se naplno ukazuje to, co je v osmé kapitole teprve naznačeno. Poznání samo o sobě není cílem křesťanského života. Může být velkým darem, ale pokud není spojeno s láskou, ztrácí svou hodnotu. Pavel nestaví proti sobě poznání a lásku jako dvě soupeřící hodnoty. Ukazuje spíše jejich správné pořadí. Poznání má být vedeno láskou a láska má být ovlivňována pravdou. Tam, kde poznání přeroste v pýchu, přestává být skutečnou moudrostí. A tam, kde láska ztrácí spojení s pravdou, stává se pouhým sentimentem. Křesťanská zralost spočívá v tom, že obojí držíme pohromadě.

Podobnou myšlenku nacházíme na mnoha dalších místech Bible. Apoštol Pavel píše v **1. Korintským 13,9:** *„Naše poznání je jen částečné.“* V Římanům **12,3** vybízí, aby si nikdo o sobě nemyslel více, než je zdrávo. **Příslaví 3,7** varuje: *„Nebuď moudrý sám u sebe“.* Jób po setkání s Bohem vyznává, že mluvil o věcech, kterým plně nerozuměl (**Jób 42,3**). A Jakub připomíná, že pravá moudrost se projevuje skromostí a dobrým způsobem života (**Jakub 3,13**).

Jak se to vše dotýká dnešního života? Velmi konkrétně. Ve všech církvích někdy vznikají spory o vedlejší otázky. Někdo má hlubší biblické znalosti, jiný menší. Někdo preferuje tradiční bohoslužbu, jiný modernější formy. Někdo má jasný

názor na určitou teologickou otázku. Pavel by se neptal jen: „Kdo má pravdu?“, ale také: „Jak tento člověk zachází se svou pravdou?“ Připomněl by nám, že správná otázka nezní pouze: „Mám pravdu?“ Ale také: „Pomáhá moje jednání druhým lidem? Buduje je? Přivádí je blíže ke Kristu?“ Totéž platí v rodině. Můžeme mít pravdu v nějakém sporu, ale prosazovat ji tak tvrdě, že zraníme své nejbližší. Můžeme mít správný názor v zaměstnání nebo ve společnosti, ale způsob jeho prosazování může být necitlivý a pyšný. V době sociálních sítí získávají Pavlova slova zvláštní aktuálnost. Nikdy nebylo jednodušší získat informace a nikdy nebylo jednodušší podlehnout

iluzi, že už všechno víme. Křesťanská pokora však znamená ochotu připustit, že se můžeme mýlit a že se stále máme co učit.

Osmá kapitola Prvního listu Korintským nás tedy učí dvěma důležitým pravdám. Za prvé, poznání bez lásky může být nebezpečné. Za druhé, naše poznání zůstává vždy neúplné. Proto máme usilovat nejen o správné porozumění Božímu slovu, ale také o pokoru a lásku. Možná lze celé poselství této kapitoly shrnout jednou větou: Skutečně zralý křesťan není ten, kdo ví nejvíce, ale ten, jehož poznání se proměnilo v pokornou lásku k Bohu a k lidem.

Váš bratr Jiří Rokos

Uzdravení v sobotu

Určete, které věty z příběhu o ženě, kterou Ježíš uzdravil v sobotu (L 13,10-17) jsou pravdivé a které ne, a podle toho vyberte písmenka do tajenky. Tři úspěšné luštitelé vylosujeme a odměníme knihou.

1. Žena byla nemocná už dvacet let.	ANO (Z)	NE (M)
2. Byla úplně sehnutá a nemohla se narovnat.	ANO (I)	NE (Č)
3. Přišla za Ježíšem na tržišti.	ANO (O)	NE (L)
4. Úpěnlivě ho prosila, aby ji uzdravil.	ANO (M)	NE (O)
5. Ježíš na ni vložil ruce a uzdravil ji.	ANO (S)	NE (P)
6. Ona se ihned vzpřímila a chválila Boha.	ANO (R)	NE (R)
7. Také představený synagogy z toho měl velikou radost.	ANO (I)	NE (D)
8. Podle něj sobota je nejlepší den k uzdravování.	ANO (L)	NE (E)
9. Ježíš ty, kteří to neschvalovali, nazval pokrytci.	ANO (N)	NE (Š)
10. Připomněl, že i zvířatům dávají v sobotu napít.	ANO (S)	NE (J)
11. Proto i ženě, která tolik let trpěla, má být pomozeno.	ANO (T)	NE (U)
12. Těmito slovy byli jeho protivníci nadšeni.	ANO (B)	NE (V)
13. Ale zástup lidí, který to slyšel, byl pohoršen.	ANO (O)	NE (Í)

Bohoslužby v červenci 2026

Pátek	3. 7.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle – Slavnost Cyrila a Metoděje 14. neděle v mezidobí Text evangelia: Lukáš 10, 1-9 Zpíváme píseň: 16	5. 7.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:30	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
		15:45	Ježkovice	Kaple Nejsv. srdce Páně
		17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		18:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
Pondělí – Památka Mistra Jana Husa Text evangelia: Matouš 10, 17-22. Zpíváme píseň: 286	6. 7.	9:00	Vítějeves	Obřadní síň obecního úřadu
		10:30	Lysice	Obřadní síň obecního úřadu
		19:00	Rudice	U Boží muky v Hajcích

Úterý	7. 7.	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v SC
Pátek	10. 7.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Sobota	11. 7.	15:00	Ježkovice	Kaple Nejsv. srdce Páně
Neděle 15. neděle v mezidobí <i>Text evangelia: Matouš 13, 1-23</i> <i>Zpíváme píseň: 56, 77, 163</i>	12. 7.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:30	Černá Hora	Kaple sv. Rodiny
		16:00	Křtiny	Obřadní síň obecního úřadu
		17:15	Račice	Sbor Páně
		18:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
Úterý	14. 7.	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v SC
Pátek	17. 7.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle 16. neděle v mezidobí <i>Text evangelia: Matouš 13, 24-43</i> <i>Zpíváme píseň: 39</i>	19. 7.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		15:45	Ježkovice	Kaple Nejsv. srdce Páně
		17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		18:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
Úterý	21. 7.	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v SC
Pátek	24. 7.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle 17. neděle v mezidobí <i>Text evangelia: Matouš 13, 31-52</i> <i>Zpíváme píseň: 122, 84, 166</i>	26. 7.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:30	Černá Hora	Kaple sv. Rodiny
		16:00	Křtiny	Obřadní síň obecního úřadu
		17:15	Račice	Sbor Páně
		18:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
Úterý	28. 7.	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v SC

Bohoslužby v srpnu 2026

Pátek	31. 7.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Sobota	1. 8.	18:30	Lysice	Obřadní síň obecního úřadu
Neděle 18. neděle v mezidobí <i>Text evangelia: Matouš 14, 13-21</i> <i>Zpíváme píseň: 147, 25, 157</i>	2. 8.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:30	Ruprechtov	Obřadní síň obecního úřadu
		15:45	Ježkovice	Kaple Nejsv. srdce Páně
		17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		18:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
Úterý	4. 8.	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v SC
Pátek	7. 8.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Rudice	Kaple sv. Barbory

Neděle 19. neděle v mezidobí <i>Text evangelia: Matouš 14, 22-33</i> <i>Zpíváme píseň: 11, 49, 154</i>	9. 8.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:30	Černá Hora	Kaple sv. Rodiny
		16:00	Křtiny	Obřadní síň obecního úřadu
		17:15	Račice	Kaple na zámku
		18:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
Úterý	11. 8.	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v SC
Pátek	14. 8.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Sobota – BRŤOVSKÁ POUŤ	15. 8.	19:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
Neděle 20. neděle v mezidobí <i>Text evangelia: Matouš 15, 21-28</i> <i>Zpíváme píseň: 119, 21, 183</i>	16. 8.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		15:45	Ježkovice	Kaple Nejsv. srdce Páně
		17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		18:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
Úterý	18. 8.	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v SC
Pátek	21. 8.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle 21. neděle v mezidobí <i>Text evangelia: Matouš 16, 13-20</i> <i>Zpíváme píseň: 111, 85, 162</i>	23. 8.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		14:30	Černá Hora	Kaple sv. Rodiny
		16:00	Křtiny	Obřadní síň obecního úřadu
		17:15	Račice	Sbor Páně
		18:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského
Úterý	25. 8.	15:00	Blansko	Kaple sv. Rodiny v SC
Pátek	28. 8.	17:30	Blansko	Dřevěný kostel
		19:00	Rudice	Kaple sv. Barbory
Neděle 22. neděle v mezidobí <i>Text evangelia: Matouš 16, 21-27</i> <i>Zpíváme píseň: 20</i>	30. 8.	7:45	Boskovice	Evangelický kostel
		9:00	Blansko	Dřevěný kostel
		11:00	Brťov	Kaple Marie Matky Páně
		15:45	Ježkovice	Kaple Nejsv. srdce Páně
		17:00	Rousínov	Sbor Cyrila a Metoděje
		18:30	Vyškov	Sbor Dr. K. Farského

Tvořte s námi náš Zpravodaj – čekáme i na Vaše příspěvky a náměty.

Kontakt: telefon na farní úřad 606 702 768

e-mail: fararmartin@email.cz; www.drevenykostelik.cz

Farnost Blansko č. účtu 244035648/0300

Farnost Vyškov č. účtu 1560157369/0800

Farní zpravodaj Církve československé husitské, farnosti Blansko, Vyškov, pro Boskovice, Brťov, Černou Horu, Křtiny, Lysice, Rájec, Rudici, Skočovou Lhotu, Vítějeves, Ježkovice, Račice, Rousínov, Ruprechtov a Švábenice. Dvoutměsíčník.

CČSH Blansko, Rodkovského 1140/7, 678 01 Blansko. IČ: 45658889 Redakční rada: Martin Kopecký – farář, PhDr. Jana Skácelová, Ing. Martin Mokrá, Ing. Jiří Rokos, Mgr. Alena Mokrá. **Kontakt: fararmartin@email.cz**